చారిగాడి జోస్యం

కుమార్

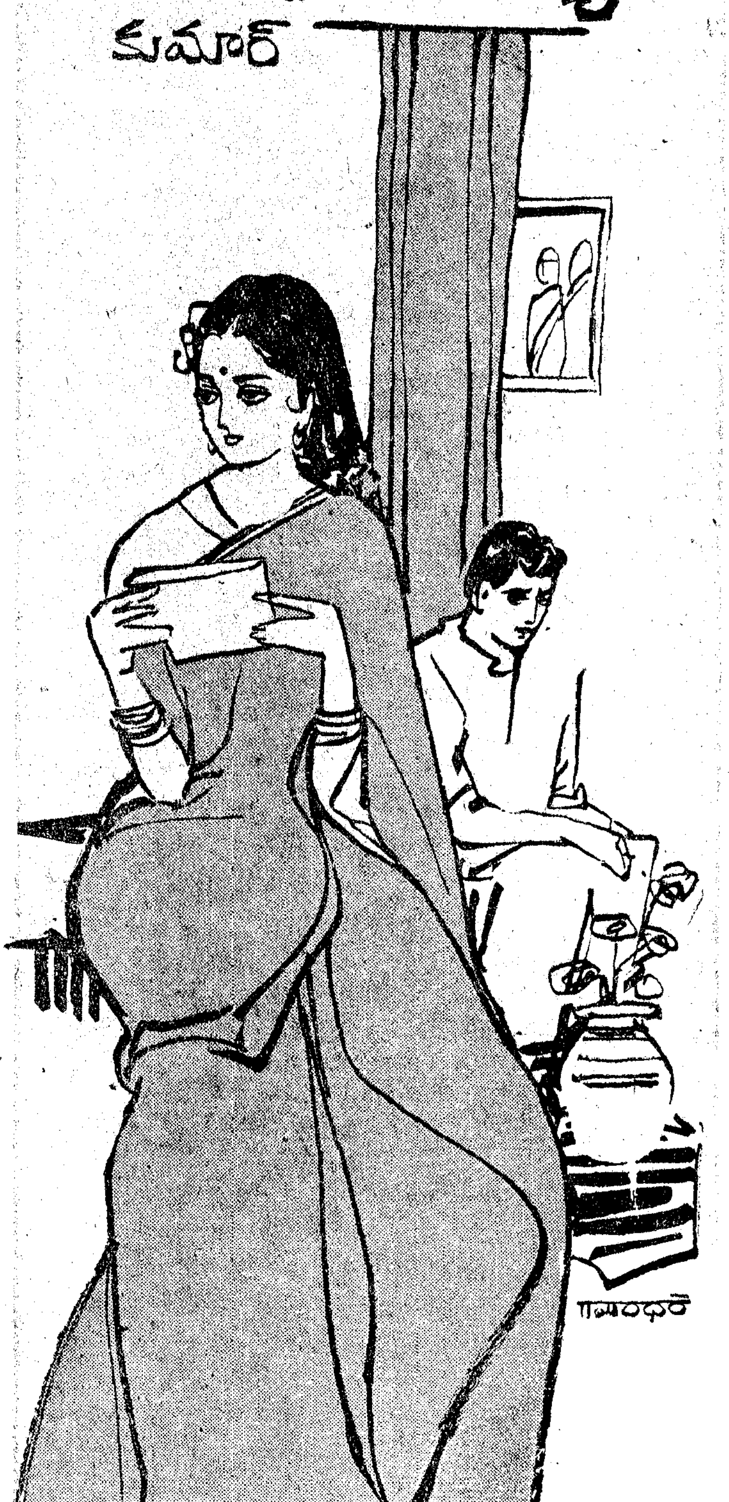

'హల్లో సరళా! ఏమైనా ఉత్తరాలు వచ్చాయా?' అని అడిగాడు, అప్పుడే ఆఫీసు నుంచి హాటాహాటీగా వచ్చిన కుమార్. వచ్చిరాగానే ఉత్తరాలు చూచే అలవాటు అతనిది. 'ఏదో ఒక ఉత్తరము వచ్చింది. ముందు మీరు టిఫిను కానీయండి' అని భార్యామణి సరోజ ఉప్మాప్లేటుతోపాటు ఉత్తరము అందించింది. తొందర తొందరగా ఉత్తరాన్ని చదవసాగాడు. ఉత్తరము పూర్తయ్యేసరికి అతనికి కాలేజీ రోజులు జ్ఞప్తికి రాసాగాయి.

* * *

'ఒరేయ్! చారి!! ఇవాళ పేకాటలో ప్లస్సో మైనసో చెప్పరా!' అని వేణు చేరితే, 'ఈ ఏడాది ఫస్టుక్లాసు వస్తుందో రాదో చెప్పరా!' అని శేఖర్ చేరేవాడు. అలాగే అందరు ఆమడ దూరం నుంచి చేతులు చాచి చారి రూముకు రావడము మామూలు. ఆహాస్టలులో చారిగాడు పామిస్టు అని అందరికి తెలుసు. నమ్మకమున్నా లేకపోయినా కాలక్షేపానికి ఆ రూములో చేరడం మా అందరికి పరిపాటి. ఏదో చెప్పి టిఫినుకి నెత్తిమీద చేయి వేయుడము చారి అలవాటు.

శంకరం కూడా ఈ బాపతే. నాకు పెళ్లెప్పుడవుతుంది? వైఫు (భార్య) ఎలాగుంటుంది? ఇవి శంకరం సర్వసామాన్యంగ అడిగే ప్రశ్నలు. 'నీకప్పుడె పెండ్లేమిటిరా పారిన్ వెళ్ళేవాడివి!' చారి చెయ్యి చూడకుండానె చెప్పేవాడు. చెయ్యిచూసి చెప్పినా ఏలాగు టిఫినురాదని.

ఆ రోజు సాయంత్రం అందరము హాస్టలుముందర లాన్‌లో కూర్చొన్నాం. చారిగాడు కాంటీనుకి వెళ్లి అప్పుడే వచ్చాడు.

రావడమే తడవుగా శంకరం 'ఒరేయి చారి! నీకు వెధవ టిఫినే కాదురా! సినిమాకూడ చూపిస్తా! నా పెండ్లిగురించి చెప్పరా!' అని చెయ్యి చాపాడు. సరే ఇంత మంచి చాన్సు మళ్లీ వస్తుందా అని చారి శంకరం చెయ్యి చేతిలోకి తీసుకొని సీరియస్‌గా చూడసాగాడు. మేమందరము కుతూహలముగా చూస్తూ కూర్చొన్నాము. 'ఒరేయ్! నీకు మూడు మనువు తప్పదు. కాని నీ చేతిలో ఎక్కడా కళత్ర వియోగము ఉన్నట్లు కన్పించడంలేదు.' అన్నాడు సీరియస్ పోజులో.

ఇదంతా చూస్తే నాకెక్కడి నవ్వాగడము లేదు. 'ఓరేయి చారిగా! సినిమా కదా అని రెండేసి పెండ్లిండ్లు చెప్తున్నావు. మొదటి భార్య ఉండగ రెండవపెళ్లి చేసుకుంటే మనవాడికి శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానము శరణ్యమవుతుంది జాగర్త' అన్నా ఉండబట్టలేక.

చారికి ఎక్కడలేని కోపము వచ్చింది 'నీడి జీవితములో మారు మనువు జరక్కపోతే వెయ్యిరూపాయలు పందెం' అన్నాడు.

అలాగే కళత్ర వియోగం లేకుండా మారు మనువు జరిగితే రెండవపెళ్లినాటికి నా నెలజీతము ఎంతైతే అంత ఇస్తానన్నా. సరే అంటే సరే అన్నాము. అప్పటితో ఆ సంగతి మర్చిపోయాము.

* * *

'ఏమండి! ఉప్మా చల్లారిపోయిందండీ. ఏమిటా ఉత్తరము' అన్న మాటలకు ఈ లోకంలో ఊడిపడ్డాడు కుమార్. 'సరూ! నీవు నిజముగా పామిస్ట్రీ నమ్ముతావా?' అని ప్రశ్నించాడు. 'ఒక్కసారి ఇందులోకి దిగారేమిటి! మొదలు చివర లేకుండ. అసలు సంగతేమిటి' అంది కుర్చీ దగ్గరకు జరుపుకుంటూ. 'ఈ ఉత్తరము చదువు నీకే తెలుస్తుంది' అన్నాడు. ఉత్తరము చేతి [illegible].

బెంగుళూరు
8-3-64

'డియర్ కుమార్!

ఎక్కడినుంచా అని ఆశ్చర్యపోతున్నావుకదు. అవును మరి. మనము విడిపోయి చాలకాలమైంది. మొన్న శ్రీనివాస్ కనబడి నీ అడ్రసు ఇచ్చాడు.

నా గురించి తెలుసుకోవాలని చాల కుతూహలపడుతూ ఉంటావుకదూ! నిజమే ఎవరికైనా సహజమే అది. జీవిత చదరంగంలో మనమందరం పావులము. నాకు చిన్నప్పటినుంచి ఫారిన్ వెళ్ళాలని అనిపిస్తుండేది స్కాలర్‌షిప్పుమీద ఇంజనీరింగు పాసయిన నన్ను ఫారిన్ పంపే దెవరు? అమ్మా నాన్న చిన్నప్పుడే గోదావరి పాలయ్యారు. ఇంజనీరింగుఅయిన తర్వాత బొంబాయి వెళ్ళాను. అక్కడ ఒక చిన్న కంపెనీలో పనిచేస్తు ఉండగ, ఒక అమెరికన్ కెమ్మెసుతో పరిచయమయింది. మెల్లగా ఆయనతో అమెరికా వెళ్లాను. అమెరికాలో కూడ జాబు దుర్భరమైంది. మొత్తానికి టెక్నికల్ హాండు అవ్వడమువలన ఏదో చిన్న ఉద్యోగము దొరికింది. కాని నా ఆశలన్నీ పై చదువులమీద నే.

అలా ఆశ నిరాశలమధ్య కొట్టుకుంటూ ఒకరోజు సాయంత్రము ఒక పార్కులో కూర్చొని ఏమి చేయాలి అని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నా. అప్పుడే ప్రొఫెసరు నాథ్‌తో పరిచయమయింది. ఆయన వి స్కాన్సిన్ యూనివర్సిటిలో విజిటింగ్ ప్రొఫెసరు. కథ అంతా విని జాలిపడి ఆ యూనివర్సిటీలోనే ఎం. ఎస్. లో సీటు, స్కాలరుషిప్పు కూడ ఇప్పించారు.

దానితో మన అదృష్టరేఖ మలుపు తిరిగింది. క్రొత్త హుషారు వచ్చింది. మొదటి సంవత్సరము హాయిగానే గడిచిపోయింది. అక్కడ మనవాళ్లు చాలమందే ఉన్నారు. తెలుగువాళ్లుకూడ ఒక 15 మంది దాకా ఉన్నారు. అందులో ఇద్దరు అమ్మాయిలు. ఆదివారాలు పిక్నిక్‌లకి వాటికి పోతుండేవాళ్లం. రాధ మంచి చలాకీగా ఉండేది. ఇద్దరము కలిసే తిరిగేవాళ్లము. మా పరిచయము స్నేహముగను, స్నేహము, అనురాగముగను రూపాంతరము పొందింది. ఈ స్నేహము ఎంతవరకు వచ్చిందంటే, ఒకళ్లను విడచి ఒకరు ఉండేవారము కాదు.

రాధ తండ్రికూడ సుముఖుడుగా ఉండడము వలన మా పెళ్లి నిరాడంబరముగ జరిగిపోయింది. తరువాత ఇంకో రెండేండ్లు అక్కడే ఉండి డాక్టరేటు కూడ పుచ్చుకొన్నాము.

6 నెలల్రకిందటే మేము ఇండియా వచ్చాము. ఇద్దరము బెంగుళూరు ఇన్‌స్టిట్యూట్‌లో రీడర్సుగా చేరినాము.

నా జీవితాన్ని గురించి ఆలోచిస్తే నాకే ఏదోలా అనిపిస్తుంది. తల్లిదండ్రులపేరైనా పూర్తిగ తెలియదు. అనామకుడిగా రోడ్లవెంబడి తిరగవలసినవాడిని ఫారిన్ వెళ్లి వచ్చా. ఇంతకంటె ముఖ్యవిషయము నీవు ఆశ్చర్యపోయేది ఇంకో విషయముంది. కాని ఇది చెప్పేలోపల నీ నెల జీతమెంతో నాకు తెలియపర్చవలెను. ఎందుకంటే చారి పందెము గెలిచాడు.'

'ఏమండీ ఈ పందెము ఏమిటి? నాకు ఎప్పుడూ చెప్పలేదే' అంటు సరోజ కుమార్ వైపు తిరిగింది.

'అదంతా ఒక పెద్ద కథలే. లెటరంతా చదువు నీకే అర్థమవుతుంది.' అన్నాడు కుమార్.

'నేను ఈ 26 యేళ్లలోను రెండు సార్లు పెళ్లిచేసుకొన్నా. కాని ఇంతకంటె ఆశ్చర్యకరమైన విషయము రెండుసార్లూ రాధనే పెళ్లిచేసుకున్నా. ఇటువంటివి జరుగుతాయా అని నువ్వు ఆశ్చర్యపోవచ్చు. ఇంకెవరికైనా ఏమోగాని నా సంగతి మాత్రము నిజము.'

'అమెరికానుంచి రాగానే రాధ నేను ఒక నెలరోజులు వాళ్లింట్లోనే గడిపాము. ఒక రోజు సాయంత్రము భోజనాలయాక అందరం బయట లానులో కూర్చొన్నాము. ఆరోజు మా మావగారే కదిపారు. 'నీదే వూరని'. ఇన్నాళ్లు తన అల్లుడి ఊరేది, తల్లిదండ్రులెవరు, అని అడగకుండా ఎలా ఉండకలిగేడా అనిపించింది నాకు, అందులోను తెలుగువాడైయుండి. ఇక నాగురించి చెప్పక తప్పదనిపించి ప్రారంభించా.

'మావగారు! విధి ఎంతవరకు ఆడుకోవాలో అంతవరకు ఆడుకుంది నాతో. చివరకు నేనే గెలిచాననిపిస్తోంది. మా నాన్నగారు ఖండవిల్లిలో మేష్టారుగ పనిచేసేవారు. ఆరోజు నాకు బాగా జ్ఞాపకము. మా మావయ్యగారూరు వెళ్లదామని బయలుదేరాము. దారిలో గోదావరి దాటాలి. పడవ సగంలో ఉండగ ఈదురుగాలి ప్రారంభించింది. అసలే నిండు గోదావరి. ఆ గాలికి భయపడి నేను మా అమ్మగారి ఒడిలో కూర్చోన్నా. అంతే తరువాత ఏమయింది తెలియదు. తరువాత నాకు తెలిసింది రాజమండ్రి అనాధాశ్రమం. అనాధాశ్రమం వాళ్లే నన్ను స్కూలుఫైనలుదాకా చదివించారు. తరువాత గవర్నమెంటు స్కాలరుషిప్పుతో ఎలాగో బి. ఇ. వరకు గెంటుకెళ్ళా.

'పాపం నీకా నాన్నగారిపేరైనా తెలియదన్నమాట నీకు' అన్నారాయన.

'పూర్తిపేరు తెలియదు కాని ఆయన్నందరు జగ్గారావు మేష్టారు అనేవారని' చెప్పా.

'జగ్గారావు కొడుకువా.' అంటు ఆయన ఆశ్చర్యపోయారు. 'జగ్గారావు ఎవరోకాదు. నా సొంతబావ. అతను బడిపంతులని నేను కొంచెము లోకువగా చూచేవాడిని. అతనికి ఆత్మాభిమానం ఎక్కువ. దానితో నేను ఏదైనా అనేసరికి చాల కోపమొచ్చేది. అప్పుడే నాకు సర్వీసు కమీషన్ సెలక్షను వచ్చింది. దానితో నాగర్వానికి అంతుండేదికాదు. ఒక రోజు ఏదో అంటే బావకి కోపము వచ్చి, మళ్లీ నీకా గుమ్మం తొక్కితే ఒట్టని వెళ్లిపోయాడు అక్కయ్యని తీసుకొని. ఇలా జరుగుతుందని అనుకోని నేను స్తబ్దంగ

ఉండపోయ్యా. నాన్నగారు తిడుతూ ఉంటే అయిదేళ్లు ఇట్టే గడచిపోయాయి. అక్కయ్య మాత్రము పండుగకు వస్తూ ఉండేది. ఈలోపల నాన్నగారికి పక్షవాతం

చారిగాడి జోస్యం

వచ్చింది. ఇంకా ఆయన ఆరోగ్యం కోలుకు ప్రతికేలా లేరు. నాకు బావకి మధ్య దూరమవుతున్న సంబంధం చూచి నాన్నగారు అక్కయ్య కొడుక్కి నా కూతురు నిచ్చి పెళ్ళి చేయాలని చూస్తున్నారు. ఆఖరి ఘడియలలో ఆయన మనస్సుకు క్షోభ కలుగ చెయడమెందుకని సరే అన్నా, మనసులో ఇష్టంలేక పోయినా. నా కూతురు ఫారిన్ వెళ్ళాలని పెద్ద ఆఫీసరుని పెండ్లాడాలి అని ఉండేది నాకు.

మా నాన్నగారి పట్టు ఉడుం పట్టు. ఆయన అప్పటి కప్పుడే పురోహితుడిని పిలిచి 7 ఏళ్ళ సుబ్బారావుకి, 4 ఏళ్ళ రాధకి పెండ్లి జరిపించేసారు. పెండ్లి అంటే జరిగింది కాని మా మధ్య అంతస్తుల తారతమ్యము పెరుగుతూనే ఉంది. తరువాత నాకు ఫారిన్ పోస్టింగ్ రావడంతో రాకపోకలు లేవు సరిగదా ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలే ఆగిపోయాయి. ఇండియా వచ్చాక నాకబుచేస్తే సరి అయిన సమాధానమే దొరకలేదు. అప్పటితో నాతో ఉన్న అహం పూర్తిగ చచ్చిపోయింది. చివరకు స్వయంగ ఖండపల్లిలో వచ్చి ఉన్నా అక్కా బావ గురించి ఏమీ తెలియలేదు. ఆ సుబ్బారావు ఎవరో కాదు నీవే నాయనా.' అని ఆయన కూలబడ్డారు.

ఆయన ముగించేసరికి నువ్వు నమ్ము నమ్మకపో కుమార్! నాకు జ్ఞాపకము వచ్చింది ఎవరో తెలుసా! చారిగాడు, నీ నెల జీతం. ఇంత కరెక్టుగా రెండు పెండ్లిండ్లు, కళత్ర వియోగం లేకుండా చేయించిన ఘనత వాడిదే తప్పుతుందామరి ఇచ్చేయి నీ నెల జీతము. ఇదంతా నా వల్ల వచ్చింది కాబట్టి నేను సగం భరిస్తాలే. చారి హైద్రాబాద్‌లో పనిచేస్తున్నాడు వాడికి వ్రాస్తానులే 'ఇదంతా కథలా ఉంది కదూ' నీకు.

ఇట్లు
శంకర్.

'ఏమండీ! ఇది నిజంగ జరిగిందా? లేక మీ దగ్గర జీతము కాజెయ్యడానికి వేసిన ప్లాను కాదుకదా!' అని సరోజ అనుమానంగా ప్రశ్నించింది.

కాని ఇంత తెలివి చారిగాడికి లేదు. శంకరానికి అంతకంటే లేదనిపించింది కుమార్‌కు.

కేశవర్ధిని

నిగనిగలాడే
నిడుపాటి
కేశములను
పెంపొందించును

తయారు చేయువారు:
కేశవర్ధిని ప్రాడక్ట్స్,
మద్రాసు - 14.

ప్రచురణకు ముందే కొనుగోలు సదుపాయం
25% తగ్గింపు వెల: ఉచిత ప్యాకింగ్, రవాణా:
ఆగష్టు 20 వ తేదీన విడుదల!

నవలాకారుడుగా విశ్వసాహిత్యంలో అజరామరమైన కీర్తి సంపాదించిన మహారచయిత మార్క్‌ట్వైన్ నవల—

హకల్ బెరీఫిన్

అనువాదం: శ్రీ నండూరి రామమోహనరావు

షుమారు 600 పేజీలు; గ్లేజు పేపరు
దిట్టమైన అట్టబైండ్; మూడురంగుల ముచ్చటైన ముఖచిత్రం

వెల రూ. 8-00

ఆగష్టు 20 వ తేదీలోగా రూ. 6—00 మని ఆర్డర్ చేసినవారికి ప్యాకింగ్, పోస్టేజీ మేమే భరించి రిజిష్టర్డ్ బుక్‌పోస్టులో పుస్తకం పంపబడుతుంది. ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ గడువు పొడిగించబడదు.

వివరములకు: తెలుగు వెలుగు బుక్స్
ఏలూరు రోడ్, విజయవాడ-2.